Periòdic de Comunicació Popular

la Burxa

BarriSants.org

Sants i barris veïns · 5.000 exemplars · distribució gratuïta · mensual · febrer 2008 · núm. 115

Can Vies posa TMB contra les cordes

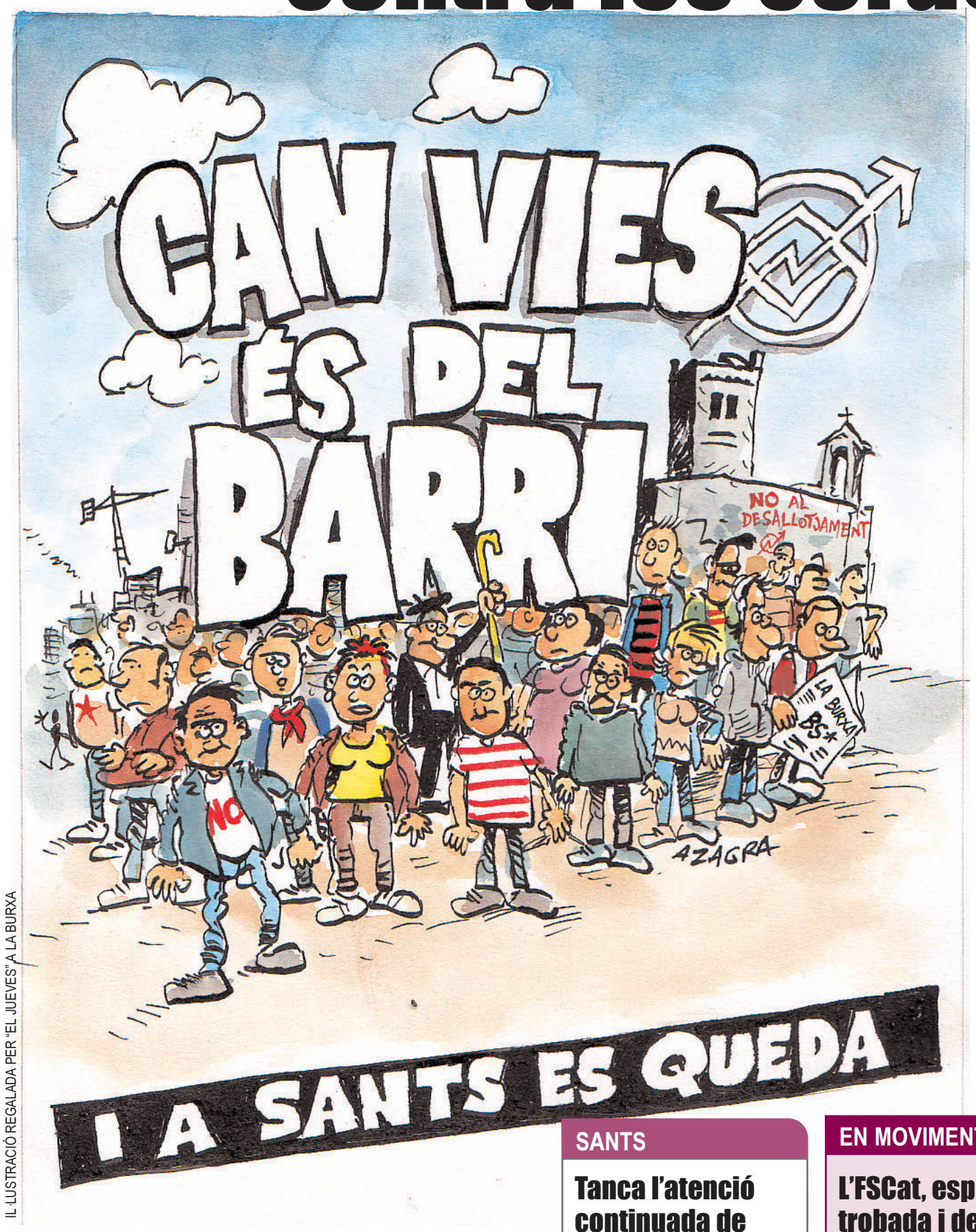

IL·LUSTRACIÓ REGALADA PER "EL JUEVES" A LA BURXA

Can Vies espera la sentència després d'un judici llarg però trepidant, en què es van desmuntar contundentment els arguments de l'acusació

Paral·lelament, davant de l'Audiència Provincial un acte de suport organitzat al detall i que s'allargà tot el dia va congregar centenars de persones

ALBERT GARCIA

En el moment de tancar aquesta edició de LA BURXA encara no es té notícia de la sentència del judici celebrat el passat dijous 24 de gener. A les properes pàgines trobareu una crònica de la jornada, que es desenvolupà en dos escenaris: un, a l'interior de l'Audiència Provincial, i l'altre, a fora, al passeig Lluís Companys.

[pàgines 3 i 4]

Anna Prieto Fàbregues, artesana

entrevista

[pàgina 12]

A las ocho en el Bule · Dixebra n'acción · En el valle de Elah · 'Carpaccio' de carxofes

parèntesi

[pàgines centrals]

SANTS

Tanca l'atenció continuada de Numància

El dia 31 de març està previst el tancament del servei per l'apertura del nou centre d'urgències d'atenció primària de Manso. El el personal treballador està sent reubicat en altres centres.

[pàgina 4]

EN MOVIMENT

L'FSCat, espai de trobada i debat per als moviments socials

Més de 5.000 persones d'arreu dels Països Catalans han participat en els debats del Fòrum Social Català, celebrat a la Universitat de Barcelona. Més de 5.000 persones que aposten per un món millor.

[pàgina 9]

ARREU

Torna la revolta de l'Ebre

Quatre anys després de la derogació del transvasament, les terres de l'Ebre continuen acumulant amenaces i greuges: la nova cultura de l'aigua s'ha quedat en un eslògan, produeixen el 65% de l'energia de Catalunya... Una nova plataforma ha llençat un manifest titulat *L'Ebre diu prou*. De motius no els en falten.

[pàgina 11]

editorials

5.000 persones en només dos dies

El que el Fòrum Social Català (FSCat) ha deixat clar aquest cap de setmana (del 25 al 27 de gener) és que els moviments socials estan vivint una època d'efervescència. Sense voler caure en el triomfalisme, és molt important assenyalar el fet que en només dos dies han passat per les més de 90 activitats que s'han dut a terme a l'Edifici Històric de la Universitat de Barcelona unes 5.000 persones. En la majoria de xerrades i tallers, la mitjana ha estat d'aproximadament 70 participants. Però la rotunditat d'aquest èxit ens parla d'alguna cosa més. No només s'ha pogut veure que als Països Catalans hi ha un gran nombre d'associacions i col·lectius plens de vida, variats, amplis i plurals, sinó que també s'ha demostrat que aquests poden organitzar-se i crear. Els moviments socials estan en creixement i, a més, són capaços de coordinar-se per organitzar projectes comuns i de gran magnitud. Més de 200 entitats (de les quals estaven excloses les relacionades amb els governs) han tingut un espai on donar-se a conèixer i intercanviar experiències, no només durant les mateixes jornades, sinó també en tot el procés previ a la seva celebració. Ara bé, davant d'un èxit de convocatòria com aquest, algú n'ha sentit a dir alguna cosa en els grans mitjans de comunicació? La premsa oficial s'ha fet un ressò mínim (si no nul) d'aquest esdeveniment. D'aquesta manera, deixa ben clar quines són les notícies que *els* interessen i quines no.

Amb els metges de primària

Ja és hora que les demandes, més que legítimes, del col·lectiu de metges de primària comencin a obtenir resposta. Els professionals són el puntal del sistema sanitari, i unes bones condicions de treball són bàsiques com a dret laboral dels mateixos professionals, així com a dret dels ciutadans i ciutadanes de rebre una atenció de qualitat. Què podem demanar a un metge que ja ha visitat 40 o 50 persones abans de nosaltres? La situació està arribant al seu límit. Sembla que només tinguem dues opcions possibles: o bé patir cues per poder ser atesos amb el temps que mereixem o passar per una visita llampec si no volem patir una llarga espera. No serveix de res que s'ampliï l'horari dels centres d'atenció primària si no es resol el problema de saturació que viuen els CAP. No només ens cal més atenció, sinó sobretot millor atenció. Per això s'ha de limitar el nombre de pacients per metge i, si és necessari ampliar els seus horaris laborals, cal retribuir aquest sobreesforç. Només així tots i totes en sortirem guanyant; metges i pacients. El col·lectiu mèdic de l'atenció primària continua amb una lluita encetada ja fa temps, i cal que els ciutadans els fem costat.

opinió

Estem de rebaixes!

NEUS BRAÑAS VALCÁRCEL

Arriba el Nadal i ens deixem arrossegar per la febre de les compres. Creieu que necessitem tot allò que comprem o ens creem necessitats il·lusòries?

Ens bombardegen amb tota una campanya publicitària que ens lobotomitza el cervell i ens empeny a comprar com a bojos. I quan pensem que tot s'ha acabat i podem respirar tranquils... zas! Arriben les rebaixes. No! Però si no tenim diners! Doncs resulta que durant les rebaixes les botigues continuen plenes de gent comprant coses que no necessita, però com em puc resistir a comprar unes botes de pell de mostela que estan a meitat de preu encara que no siguin del meu número?!

De debò necessitem tanta roba o canviar de mòbil cada tres mesos? Per viure jo necessito respirar, menjar, beure i fins i tot m'atreviria a dir que necessito estimar i que m'estimin. Però no tots aquests béns que m'allunyen del que sóc, del que som.

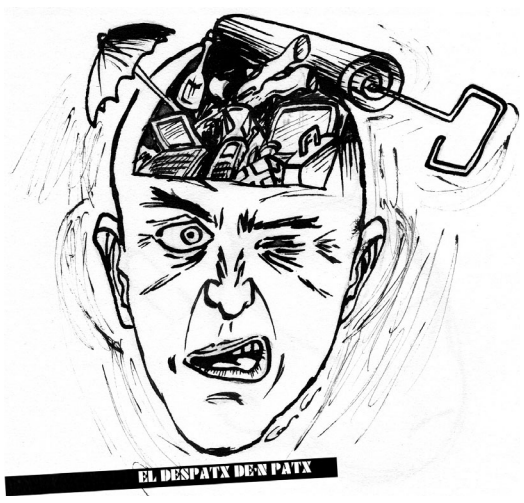

Proposo que a partir d'ara ens regalem temps per passar amb els nostres, carícies, petons, paraules, somriures...

CARTES A LA BURXA

Envia'ns el teu escrit a laburxa@laburxa.org o a Can Vies (c. Jocs Florals, 42. BCN 08014).

No és una carta als Reis, és una legítima exigència

JORDI ORIOLA I FOLCH

En ple període nadalenc, quan em disposava a comprar compulsivament i a afartar-me com un bon ciutadà mitjà, em van caure a les mans un parell d'informes sobre la pobresa a Catalunya, amb dades que normalment no debatem: un era de Càrites i l'altre, de la Fundació Bofill. Com a titulars podem extreure'n que un 25% de les famílies han passat per una situació de pobresa i un 11% no se n'ha pogut sortir. Davant d'aquestes xifres, penso que la prioritat número u d'un govern que vol ser d'esquerres hauria de ser eradicar aquestes situacions d'indignitat. Abans que els polítics s'excusin amb la manca de pressupost, assenyalaré algunes partides públiques que es podrien haver estalviat amb una prèvia explicació a la població del lloable redireccionament dels fons: la Generalitat s'ha gastat 73.000 euros en postals de Nadal. L'Ajuntament ha dedicat 38.000 euros a l'enllumenat nadalenc. S'han gastat 500.000 euros en la desfilada dels Reis Mags a Barcelona. I faig aquest recompte una mica frívol per mostrar que vivim d'esquenes a la pobresa de molts conciutadans, però segurament es podria aconseguir una quantitat més gran de diners en la següent partida: la Generalitat ha acordat pagar 12 milions d'euros a la multinacional Microsoft en llicències d'ús del seu *software*. No podríem utilitzar programari Linux no privatiu i gratuït com fan el Brasil, Veneçuela i Extremadura? I ara parlem d'un veritable càncer per a la societat: la corrupció. Un amic que treballa en una constructora que executa projectes públics em va confessar que les administracions paguen més del compte per tal que es faci la feina en temps rècord per tenir les obres enllestides abans de les eleccions, cosa que suposa un ús il·lícit de fons públics i un risc per als treballadors (com ha passat amb els 14 morts a les obres del TAV) i aquest amic també em va confirmar que les constructores pagaven i segueixen pagant comissions a canvi de les adjudicacions i que són superiors al 3%. En fi, potser estic demanant massa... però, sabent com són les dretes, només volia que es notés que tenim un govern d'esquerres.

SALT DE PLENS

Berlín

QUEL NESS

Una de les icones del segle XX és la foto dels soldats soviètics fent onejar una bandera al capdamunt d'un Reichstag fumejant. La guerra a Europa s'havia acabat. El fotògraf va ser l'ucraïnès d'origen jueu Yevgeny Khaldei, i sembla que va fer la foto un parell de dies després de l'entrada a Berlín, amb unes tovalles vermelles a les quals hi va pintar la falç i el martell. O sigui que no es va fer el mateix dia de l'ocupació, el 30 d'abril de 1945 a les 22.50 hores, com ens volien fer creure. Bé, això no té cap importància perquè el que compta és que es fes. Ara bé, la icona més coneguda de la segona gran guerra no és altra que la del grup de *marines* nord-americans plantant la bandera de les barres i estrelles al cim de l'illa d'Iwo Jima, al Pacífic. La va fer el periodista Joe Rosenthal, de pares russos d'origen jueu, que va guanyar el premi Pulitzer, tot i que també corrien rumors que va ser impostada o falsejada.

Si bé la imatge dels *marines* posseeix una bellesa extraordinària, una força considerable i una composició encertadíssima, és evident que pel que fa al simbolisme no li arriba a la sola de la sabata de la del Reichstag. On era el centre del mal; en una illeta del Pacífic o a l'orgullós Berlín? L'edifici en runes és la metàfora visual més contundent sobre la fi del nazisme que hom pogués imaginar.

Però la història és la que és. Els comunistes, després d'admirar al món amb la seva força militar, es va haver de replegar, arran de la conferència de Ialta, darrere l'anomenat *teló d'acer*, amb un mur de Berlín que evitava la sagnia de "camarades" que volien fugir dels paradisos socialistes. La igualtat d'oportunitats, la desaparició de les classes socials i de la propietat privada, l'emancipació de la dona i tota la resta d'anhels que despertava el marxisme no van reeixir. Segurament l'escleròtica estructura dels partits comunistes i l'autoritarisme extrem dels seus dirigents hi van tenir molt a veure. Caldrà tornar a intentar-ho d'una altra manera.

Ara pels carrers i avingudes del Berlín oriental, on durant anys l'austeritat era la norma i només hi circulaven automòbils amb motors de dos temps, si exceptuem els cotxassos oficials, hi ha tot el luxe del món. Una corrua de BMW, Audis i Mercedes passen per davant de les botiges de Vuitton, Prada, Gucci i tota la pesca que ocupen la Friedenstasse, el carrer on hi havia el famosíssim Check Point Charlie (protagonista de mil i un films d'espies), sense que hi faltin els inevitables Starbuck's. De la guerra freda només en queda el trist record d'uns metres de mur prop de Postdamer Platz. La plaça, que va ser destruïda pels bombardejos durant la batalla de Berlín, mentre hi havia el mur era un solar inhòspit i terra de ningú. Ara, amb el nous i moderns edificis, ha esdevingut el símbol per excel·lència del triomf de l'Oest sobre l'Est.

la Burxa
Periòdic de Comunicació Popular de Sants i barris veïns

LA BURXA és una revista editada per un equip de redacció que es troba cada dilluns al CSA Can Vies (c. Jocs Florals, 42)
Periodicitat: mensual
Telèfon de contacte: 93 422 16 13
Adreça electrònica: laburxa@barrisants.org
LA BURXA no es fa responsable dels articles d'opinió.

FE D'ERRADES: L'entrevistat del mes passat té per nom Josep Xarles i no pas Jordi, com va sortir.

En aquesta BURXA hi han col·laborat: Roser Benavent, Toni Gonzàlez, Gemma Parera, Pau Canela, David Vàzquez, Yolanda, Soto, Jordina i Laia Sánchez Amat, Mireia Pui, Carme, Ester Rams, Anna Farré, Helena Olcina i Amigo, Guillem Sànchez, Isaac, Marc, Miquel Darnés, Agus Giralt, Lancelot, Natàlia, Irene, Anna Violeta, Karles, Assemblea de Can Vies, Cooperativa Germinal, Marta Devesa, La Ciutat Invisible, Àlex Tisminetzky, Jordi Calvo Rufanges, Dima Anaboussi i Josep Sabaté i Ibáñez.

Centenars de persones se solidaritzen amb Can Vies

Un esmorzar, actuacions, parlaments i un dinar omplen el passeig Lluís Companys. Més d'un centenar de veus i de caps dient i pensant el mateix: Can Vies és del barri i a Sants es queda

El judici (que va quedar vist per a sentència) es va allargar més de cinc hores, però no va caler un segon dia. La sentència es donarà a conèixer a meitat o final de febrer (entre dues setmanes i un mes després del judici)

IRENE ▪ **SANTS**

A tres quarts de nou del matí ja es veia que al passeig Lluís Companys passava qualque cosa. Més d'una cinquantena de persones es concentraven i acabaven d'enllestir les pancartes, l'equip de so i les taules que ocuparien durant més de cinc hores aquell espai. Segons els cartells que anunciaven la concentració amb motiu del judici contra el CSA Can Vies, es durien a terme actuacions musicals, de cultura popular, parlaments, un esmorzar i un dinar. I així va ser.

Pancartes amb lemes com "Aturem la injustícia", "Can Vies és del barri" i "Cases per a tothom" decoraven el passeig que rebia l'afluència de gent. Les taules les ocupaven els col·lectius, ateneus i associacions com l'Assemblea de Joves de Sants, Propaganda pel Fet!, La Torna, l'Assemblea de Barri de Sants i la Kasa de la Muntanya. La gana començava a fer-se notar i l'esmorzar va posar-se damunt la taula. Sucs, cafè, llet, pa de pessic i altres dolços varen fer que la gent comencés a entrar en calor.

Just davant d'on es feia l'esmorzar, però a l'altra banda, se situava un camió al qual li havien tret la lona que el tapava. Just aquí és on es durien a terme totes les actuacions musicals i on els col·lectius, ateneus, organitzacions, etc. llegirien els seus manifestos. El tret de sortida de la jornada va ser la llegida de tres manifestos: el de la Plataforma Veïnal de Suport a Can Vies, el manifest del mateix CSA Can Vies i, finalment, el del comitè d'empresa de la CGT de metro i autobús. Seguidament, les persones i entitats autoinculpades entraren dins l'Audiència Provincial.

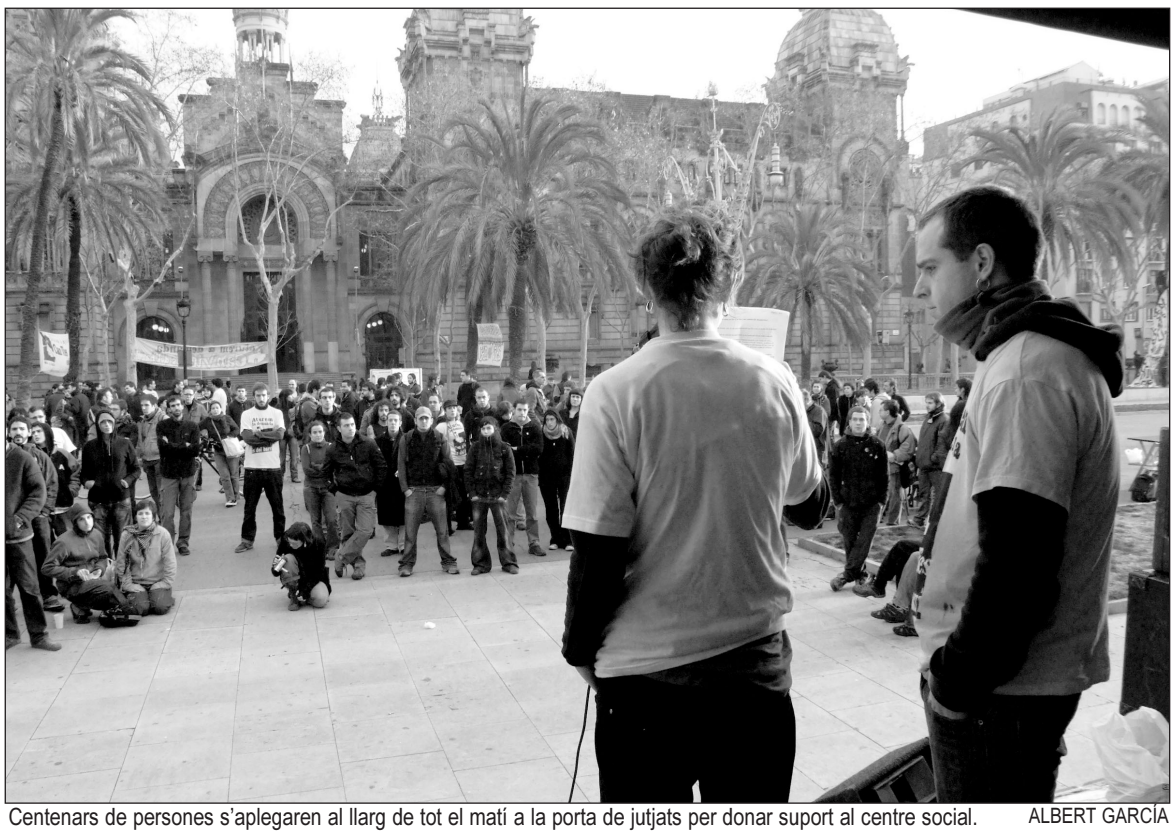
Centenars de persones s'aplegaren al llarg de tot el matí a la porta de jutjats per donar suport al centre social. ALBERT GARCÍA

Pirat's Sound Sistema (un dels grups autoinculpats) va marcar l'inici de les actuacions musicals. Per sobre el camió varen passar grups i cantautors com La Txaranga Revoltosa, Tsunami, Cesk Freixas, At-Versaris, el Nota, Kill, Feliu Ventura i Ràbia Positiva. També hi hagueren actuacions de teatre, de les colles bastoneres de Sants, de Gràcia i del Montserratí i dels Diables de Sant Andreu.

A la dreta de l'escenari hi havia els dos locutors de Ràdio Can Vies. Amb una taula, dos micròfons i un ordinador, varen amenitzar la jornada amb la retransmissió en directe de tot el que estava passant. Entre grup i grup i parlament i parlament es podia escoltar "Confidencial Can Vies", un repàs de la cronologia dels més de deu anys del centre social Can Vies al barri.

Mentre tot això es duia a terme, el col·lectiu La Txirivita anava preparant el dinar: una fideuà amb productes ecològics. La gran afluència de gent va fer que molta no pogués dinar, ja que els plats es varen acabar.

Finalment, i passats dos quarts de quatre, varen sortir les persones que havien estat al judici durant tot el matí. Aplaudiments i primeres reaccions varen acompanyar el final de la jornada.

I, en paral·lel, el judici

Mentre a fora tothom donava el seu suport a Can Vies de maneres diferents (amb una paradeta, una pancarta o un manifest) a dins s'estava celebrant el judici.

Durant les més de cinc hores que va durar el judici, el conjunt d'advocats i advocades de la defensa es varen convertir en una sola persona per fer valer els seus arguments i demanar que es desestimi la demanda interposada per TMB. A dins la sala també hi havia els i les representants de les 13 entitats personades en la causa: LA BURXA, l'Assemblea de Joves de Sants, el Col·lectiu per la Difusió Cultural de Sants, l'Associació de Veïns de Sants, l'Associació de Veïns de la Bordeta i Sant Medir, la CAL, el Col·lectiu per la Vivenda Digna de Sants, Pirat's Sound Sistema, Papers per a Tothom, la CGT de Catalunya, el FAGC, les CJC i el Casal Independentista de Sants Jaume Compte.

Al judici es varen presentar informes per part de la defensa que negaven l'estat de ruïna que denuncia TMB, un document datat el 1984 que acredita que Ferrocarrils Metropolitans de Barcelona (antecessora de TMB) va cedir aquest espai a la CNT, testimonis presencials d'una reunió el 1998 amb el Districte que deia que el document estava en vigor... L'acusació va intentar demostrar que l'edifici va estar en desús basant-se en un comunicat de la pàgina web del CSA, però un veí va declarar que a Can Vies sempre hi havia hagut activitat i que la data del 10 de maig és simbòlica, ja que és quan s'obrí un espai que s'havia arreglat després d'un incendi.

El judici va quedar vist per a sentència i, en principi, aquesta ha de sortir a la llum entre dues setmanes i un mes després de la celebració del judici.

MÉS DE CENT SIGNATURES DONEN SUPORT A 'LA BURXA' I CAN VIES

El passat dimecres 18 de gener, quan faltaven només dos dies per al judici de Can Vies, quatre representants de LA BURXA lliuraren a Transports Metropolitans de Barcelona (TMB) el centenar de signatures de periodistes i comunicadors que van recollir en suport del projecte. LA BURXA té la seva redacció allotjada al Centre Social Can Vies, l'edifici del qual és propietat de TMB i que ara vol desallotjar, fet que posaria en perill la continuïtat del periòdic.

Les signatures es van donar en mà al conseller delegat de TMB, Constantí Serrallonga, que es va interessar per la tasca desenvolupada per LA BURXA però que lamentava que la demanda "era una decisió presa". Encara que no precisà què pretén fer TMB amb el solar (reconegué que no els interessa l'edifici) assegurà: "no s'hi construiran pisos".

Entre els signants del manifest on es demana a TMB que recapaciti i que aturi la demanda hi ha els directors del diari *El Punt* (Ferran Espada) i *Berria* (Martxelo Otamendi), l'editor d'*El Jueves* (Jose Luís Martín), l'exdirector i l'exsubdirector d'*El Periódico de Catalunya* (Antonio Franco Estadella i Ángel Sánchez respectivament) i l'exsubdirector d'*El Triangle* (Humbert Roma), a més d'escriptors i col·laboradors habituals en premsa com Matthew Tree, Josep Maria Terricabras i Ricard Vilaregut. Col·lectivament s'han adherit al manifest el Sindicat de Periodistes de Catalunya (SPC) i el Grup de Periodistes Ramon Barnils. També s'hi han adherit mijtans de comunicació com ara *L'Eixida*, *L'Heura*, *La Talaia*, *Directa*, *Catalunya*, *Illacrua* i *L'Accent*, a més del programa de ràdio "Ones de Dones" (Ràdio Gràcia). Tot i que el judici està vist per a sentència, fins ara no hem parat de rebre adhesions. LA BURXA agraeix la resposta solidària del món de la comunicació.

Constantí Serrallonga rebent les signatures. G. SÀNCHEZ

'EL BARRI VOL CAN VIES'

El dissabte 19 de gener, a dos quarts de vuit de l'horabaixa, tenia lloc al Centre Social de Sants l'acte en suport al CSA Can Vies previ al judici. Davant d'una setantena de persones començà l'acte, on les entitats varen poder explicar el perquè de la seva defensa del CSA i de les activitats que s'hi duen a terme.

El primer torn fou per a un representant de la Plataforma Veïnal de Suport a Can Vies, el qual també va parlar del que impliquen les obres del TAV (tren d'alta velocitat) per al barri, i va donar a conèixer que més de 100 entitats s'havien adherit a la Plataforma. A continuació, va parlar un representant del CSA Can Vies, seguit de col·lectius com LA BURXA, Negres Tempestes, el JAG, un dels grups de teatre que assagen a Can Vies, la Guerrilla Travolaka, el col·lectiu del local de música on hi assagen sis grups i la Colla Bastonera de Sants, que també empra l'espai per preparar les seves actuacions.

El Centre Social estava a ple vessar. BARRISANTS.ORG

A PEU DE CARRER

TMB du el barri a judici

Impressionant la posada en escena de Can Vies per al judici: pancartes, paradetes, un camió-escenari... Però si a fora impressionava (sobretot l'esmorzar), a dins ja es va brodar: no gaudia tant en un judici des de les pel·lis de Perry Mason.

La "prova secreta" de la defensa era un document signat per la direcció de TMB (desconegut per la seva lletrada) on cedia l'espai a la CNT com a local sindical. A partir d'aquí, públic i imputats vam assborir com tota l'estratègia de l'empresa, que venia a un passeig militar, s'enfonsava al ritme que l'advocada es feia petita.

Les proves i els testimonis de la defensa eren contundents: el president del Comitè d'Empresa del metro i signant del document. També el secretari general de la CNT declarant que el seu sindicat havi fet un ús ininterromput de l'edifici i que hi permetia les activitats al teixit social del barri... Documents i més testimonis, alguns amb una memòria extraordinària, descrivien un escenari no previst per TMB.

S'ha de reconèixer, però, que s'havien buscat una bona advocada. Va reaccionar amb rapidesa, tractant de negar-li validesa a un contracte signat pels seus propis clients i entrant a sac amb els drets de CGT sobre l'antiga CNT (tema polèmic que necessitaria un judici per si mateix).

Al final es va haver de conformar amb l'extracte d'una web (per internet es pot trobar de tot) i un informe policial que assegurava que a Can Vies hi havia "membres de la tribu urbana dels okupes". Una primera fila de demandats amb una mitjana de 60 anys desmuntava de nou els seus arguments.

I és que la senyora lletrada no sabia que amb Can Vies no demandava una "colla d'okupes". Sinó que és tot un barri qui gaudeix i dinamitza aquest espai. Un barri representat per les 13 persones de les 13 entitats presents. I dur un barri a judici (i totes les seves complicitats i relacions) és més difícil del que una es podria pensar.

GUILLEM SÀNCHEZ

Noves mobilitzacions dels metges de primària per unes condicions dignes

[Han editat 6.000 postals per la consellera de salut Marina Geli demanant solucions a la saturació de les consultes i la sobrecàrrega laboral]

[El CAP Montnegre fa 8 anys que espera un canvi de local mentre atén els seus pacients en un espai massificat]

GEMMA PARERA ▪ **SANTS**

El Sindicat de Metges de Catalunya ha iniciat una campanya per reclamar millores a l'atenció primària. Una primera acció ha estat la impressió de 6.000 postals que seran enviades a la consellera de Salut, Marina Geli. A través de les postals, amb el lema "No m'explotis", es denuncia la sobrecàrrega que pateixen els metges d'atenció primària i es reclamen millores professionals.

Ja fa temps que aquest col·lectiu demana un màxim de 1.500 pacients assignats per als metges de família i 1.000 per als pediatres, i que no es facin més de 25 visites al dia, fet que representaria poder comptar aproximadament amb 10 minuts per visita. Segons Metges de Catalunya, només així es pot garantir una atenció de qualitat.

Una de les postals editades pel Sindicat de Metges de Catalunya.

Demandes ignorades

L'Institut Català de la Salut (ICS) ha ignorat reiteradament les seves demandes i va anunciar abans de l'estiu de l'any passat que s'obririen els ambulatoris de 8 del matí a 9 del vespre, i va acusar els metges de no complir amb el seu horari.

Des de Metges de Catalunya es denuncia que aquesta mesura es plantegi sense resoldre prèviament la saturació de les consultes i la sobrecàrrega laboral. Els metges de primària estan fent actualment més de les 24 hores setmanals assistencials que els pertoquen per llei (tenen 12 hores més de dedicació destinades a recerca i docència) i no estan retribuïts en conseqüència. No s'oposen a l'ampliació d'horaris, però demanen que es vegi reconegut econòmicament el seu sobreesforç.

S'han realitzat assemblees i s'ha informat els diferents CAP de Barcelona i de Catalunya, entre ells els del barri de Sants, els quals, com els del conjunt de la ciutat i de l'àrea metropolitana, són els que major sobrecàrrega pateixen. De moment, s'ha aconseguit aglutinar tots els professionals de l'atenció primària de salut i es preveuen mobilitzacions en cas que la situació no es resolgui.

EL CAP MONTNEGRE ESPERA NOU LOCAL DES DE FA 8 ANYS

El CAP Montnegre arrossega una sèrie de problemàtiques des de fa anys. En aquest CAP, situat en els baixos i la primera planta d'un edifici del carrer Montnegre, al barri de les Corts, s'ubiquen dos equips d'atenció primària. Des de fa vuit anys esperen un canvi de local, ja que el que ocupen actualment és massa petit i es troba massificat. Per aquest motiu ja va ser traslladada la pediatria al CAP de Numància.

Ara fa un any la consellera de Salut, Marina Geli, va posar la primera pedra del que havia de ser el nou local del CAP Montnegre. Tot i així, la construcció encara no ha començat i, en canvi, s'ha notificat al personal que un dels equips es traslladarà al CAP Numància i la pediatria tornarà al Montnegre. Tot això s'ha dut a terme sense consultar la Junta de Personal ni els sindicats, malgrat que hi estan obligats per llei, per la qual cosa la delegada de la Junta ha interposat una al·legació a l'ICS. De moment, el personal es nega a traslladar-se i reclama la construcció del nou local. També es demana que es clarifiquin els dos equips, ja que actualment atenen pacients de les dues àrees bàsiques que acull el CAP.

TANCA L'ATENCIÓ CONTINUADA DE NUMÀNCIA

L'atenció continuada del CAP Numància ja té data de tancament. El motiu és que ha estat inaugurat aquest mes de gener el nou centre d'urgències d'atenció primària (CUAP) de Manso. Els professionals de l'atenció continuada de Numància estan sent reubicats en altres centres i s'està contractant personal suplent per cobrir l'atenció fins al dia 31 de març, moment en que està previst el tancament del servei.

Segons els afectats, d'aquesta manera s'aconsegueix apaivagar les seves reivindicacions. Es tracta d'un col·lectiu que ha denunciat reiteradament les irregularitats en tot el procés de tancament, marcat per una incertesa constant, i ha reivindicat una millora de les seves condicions laborals.

S'aprova el Pla d'actuació del Districte

El passat dia 22 el Pla d'actuació municipal 2008-2011 per a Sants-Montjuic va ser aprovat. Aquest document defineix les principals línies d'actuació i prioritats del govern del districte per als propers quatre anys; per aquesta raó des de LA BURXA hem volgut saber què hi diu.

A dalt: cartells de la milionària campanya perquè la ciutadania participés en l'elaboració dels plans d'actuació municipals i dels districtes. A baix: ple del Districte en què aquesta es va aprovar.

OPINIÓ

En el nom del PAD

ROSER BENAVENT

El PAD, Pla d'actuació municipal del Districte, va servir per fer evident la correlació de forces al ple del Districte. L'oposició formada per CiU, ERC i el PP va tombar al ple del desembre la proposta presentada per l'equip de govern. Va ser una forma d'ensenyar les dents i posicionar-se de cara a futures negociacions. A l'últim ple, el de gener, aquest pla s'ha aprovat amb només l'abstenció del PP i amb més o menys afegitons segons qui expliqui la versió dels fets.

De fet, als nostres barris caldrà compaginar diverses actuacions, com ara l'àrea de rehabilitació integral dels cascos antics, l'àrea especial de rehabilitació integral (el pla Chacón) per mitigar l'impacte del TAV, la inclusió al Pla de barris de la Bordeta i de part de Sants, i finalment l'esmentat PAD, que serien les actuacions "normals" de l'Ajuntament en aquests quatre anys.

Si us mireu el document, que podeu trobar a la web del Districte (*www.bcn.cat*), veureu que tot és "ampliarem i renovarem", "millorarem", "impulsarem", "apostem per la cultura", "seguirem treballant per la millora de la participació"... En fi, frases buides o que poden tenir el significat que cadascú li vulgui donar. En el procés previ, tant el Secretariat com les entitats del Centre Social de Sants van presentar, però, un bon nombre de propostes concretes.

Si rellegim el document, podem anar fent llista de coses per, d'aquí a un temps, treure-la i veure què ha passat realment. Al PAD es comprometen a crear una xarxa de casals públics per a gent gran, implementar els camins escolars que la Comissió de Veïns de la Bordeta va estudiar, traslladar el CEIP Perú a Can Batlló, crear casals de joves als barris del districte i reservar sòl a Can Batlló per a un equipament juvenil. També es comprometen a estudiar programes d'autogestió per als equipaments juvenils, tal com el Centre Social de Sants va demanar. De fet, el millor que podrien fer en aquest àmbit seria reforçar i consolidar el Centre Social Autogestionat Can Vies com a experiència existent i fructífera. Altres propostes concretes són remodelar el mercat de Sants i els carrers Moianès, Leiva, Sant Roc, Olzinelles, Gayarre, Constitució, Rossend Arús, Almeria, Navarra, Sants (entre Brasil i Riera Blanca), etc., a més de les places Súria i Ibèria. S'hi han de sumar els *projectes* de peatonalitzar els cascos antics de Sants, el Triangle i la Bordeta i de crear carrils bici al barri.

De les propostes d'incrementar la participació ciutadana val més no parlar-ne, ja que només es refereix a implementar els esquàlids acords de l'anomenat *Pacte de l'Institut*. Però això ja és un altre tema.

Acaba el conflicte de FRAPE després de 5 mesos de lluita

ÀLEX TISMINETZKY ▪ **SANTS**

El passat 22 de gener, l'Assemblea dels Treballadors de FRAPE va acceptar un acord. Després de cinc mesos de concentracions, ocupacions de la fàbrica i tancaments com el de la Catedral de Barcelona, l'Assemblea de Treballadors va votar a favor d'un acord que suposa 92 acomiadaments ja autoritzats per la resolució de l'ERE de la Conselleria de Treball, encara que incrementant la indemnització dels 20 dies per any aprovats per la Generalitat, fins a 45 dies per any, més una quantitat lineal de 7.000 euros per acomiadat. A canvi, el Comitè ha d'acceptar un augment de productivitat, una reducció de l'absentisme i una congelació salarial per dos anys. L'empresa, per la seva banda, garanteix el manteniment de la resta dels llocs de treball, com a mínim per tres anys.

La Conselleria de Treball va posar sobre la taula tres propostes encaminades a dividir la plantilla, i que van ser durament criticades pel Comitè d'Empresa, ja que cadascuna d'elles afectava de manera diferent sectors de la plantilla, segons com sigui l'antiguitat i el salari de cada treballador.

L'Assemblea, després d'un intens debat, va acordar acceptar la proposta per 156 vots a favor, mentre que només una desena de treballadors es van manifestar per continuar les mobilitzacions. Els sis treballadors acomiadats per l'empresa, sancionats al llarg del conflicte, cobraran la mateixa indemnització que els 92 acomiadats.

Una de les mobilitzacions de l'Assemblea de Treballadors de FRAPE. AT

ENLLAÇ A BARRISANTS.ORG

Els Reis Mags porten carbó a Imma Moraleda (06 .01.08)

Sembla que enguany els Reis de l'Orient no estan gaire contents amb la regidora, raó per la qual li van deixar carbó davant la porta de la seu del Districte. Nombrosos veïns i veïnes van poder veure el matí de Reis el regal rebut per Imma Moraleda, i fins i tot hi ha un vídeo a penjat a *BarriSants.org.*

Investiguen els mossos per maltractaments (17 .01.08)

L'agent dels mossos denunciat per maltractaments durant el desallotjament de les set cases okupades del carrer Miquel Àngel és investigat pel Jutjat d'Instrucció número 22, que ha demanat la seva identificació. D'altra banda, els cinc agents de la comissaria de les Corts que el passat mes d'abril van ser suspesos de feina i sou després que una càmera els gravés agredint dos detinguts, s'han reincorporat al cos, tot i que el procés judicial contra ells continua obert.

Nombroses xerrades i activitats a Can Vies (12, 16, 18 i 22 .01.08)

Can Vies ha acollit aquest mes de gener nombroses xerrades i activitats, entre les que destaquen una xerrada amb el títol "Cap a on van les lluites", que va ser un èxit d'assistència. També es va celebrar un acte sobre el model ferroviari, que va comptar amb la participació de membres dels comitès d'empresa de Renfe i ADIF, amés dels passis dels documentals *Brad Will: Una noche más en las barricadas,* sobre el periodista assassinat a Oaxaca, i *Laboratorio 3, ocupando el vacío*, sobre un centre social madrileny.

'La família nuclear és radioactiva' (27.01.08)

Davant un acte organitzat per associacions defensores de la família tradicional, entitats com el Col·lectiu Gai de Barcelona, Endavant, Maulets, Guerrilla Travolaka, JAG, i CAJEI (els tres últims amb seu a Can Vies) van convocar una concentració per reivindicar la llibertat sexual de les persones i reclamar que l'Estat deixi de subvencionar l'Església catòlica. A la pancarta es podia llegir "La família nuclear és radioactiva". A més Maulets i el JAG van interrompre la misa despenjant una pancarta.

La Torreta viu en la repressió

Cinc anys després del desallotjament de la Torreta, els seus antics habitants han rebut una altra mala notícia: una ordre d'embargament en concepte de les costes del judici. El més curiós del cas és que l'edifici continua buit i desocupat. Així doncs, els seus propietaris no només es van gastar uns diners en uns advocats per mantenir una possessió en runes, impedint que set persones poguessin accedir al dret a l'habitatge durant cicn anys, sinó que ara en volen fer pagar les culpes als que van perdre la casa. El proper 23 de febrer celebraran un sopar solidari al Centre Social de Sants.

Futurs edificis als camps de futbol de la Magòria

La propietària dels terrenys ocupats per les instal·lacions futbolístiques de la Magòria, la Generalitat, ha decidit destinar-los a la construcció d'edificis. Fonts de la Unió Esportiva Sants (entitat que gestiona tota els camps de futbol del districte de Sants-Montjuïc) han informat a LA BURXA que el procés està en marxa. Es desconeix si una part de la promoció estarà destinada a habitge protegit (com correspondria a un sòl de titularitat pública), però de moment s'ha promès a la UE Sants que es reservarà una part del terreny per a la construcció d'un nou camp de futbol de gespa (en comptes dels tres de sorra que hi ha actualment). Durant els dos anys que es preveu que duraran les obres, els equips que entrenen a la Magòria es traslladaran a la Bàscula.

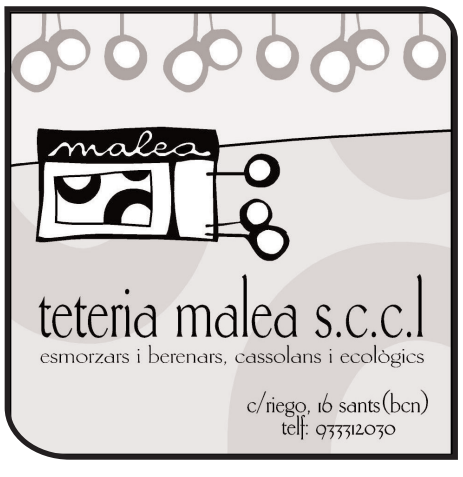

il·lustracions

A las ocho en el Bule

Xabier Silveira

Txalaparta

Aquesta primera novel·la de l'escriptor donostiarra gira al voltant d'uns anys atapeïts a la vida d'Arrats, un jove de la ciutat de Donosti que passa la vintena. Un llenguatge simple, sense grans figures ni reflexions, ens apropa sense concessions a la quotidianitat i realitat d'una generació de joves *abertzales* a la dècada dels noranta. Un dia a dia on es barreja el compromís, l'amor i el sexe, l'alcohol, les drogues, la lluita al carrer i la Playstation. De tot això en resulta un còctel explosiu en forma de relat trepidant de persecucions, *ekintzas* i pràctiques clandestines que il·lustren perfectament la vida d'aquells que han viscut, i encara ho fan, des de dins, el dia a dia del conflicte polític basc en totes les seves accepcions. Un viure frenètic amb múltiples finals possibles per a aquells qui l'han practicat o s'hi han trobat immersos. Arrats i els seus companys són militants d'organitzacions juvenils que viuen la lluita al carrer des de l'adrenalina fins a la por, una rutina farcida de detencions, morts, foc i manifestacions.

La Ciutat Invisible

música

Dixebra n'acción

Dixebra

L'Aguañaz

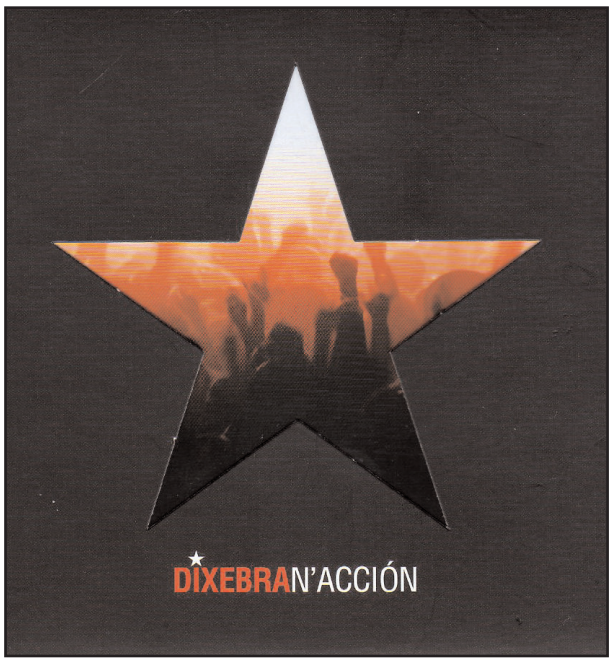

Sense cap mena de dubte,ens trobem davant d'uns històrics del rock asturià. Ni més, ni menys que 20 anys en actiu és el balanç de Dixebra. És habitual que quan parlem d'Astúries, el primer grup de música que ens vingui al cap siguin ells. Són uns autèntics ambaixadors de la seva terra i de la seva llengua, atès que no són prolífiques les bandes que cantin en asturià, i molt menys encara fora dels circuits de la música d'arrel tradicional i folk. Aquest treball doble, CD i DVD, recull el concert enregistrat l'estiu passat a la plaça de l'ajuntament d'Avilès, amb motiu del 20è aniversari de la banda. Amb un estil sempre comparat al dels bascos Negu Gorriak, Dixebra utilitzen instruments tradicionals, com ara la gaita, en una base on es barregen el rock, el punk, l'ska i fions i tot el rap com a elements destacats. Perquè ens fem una idea del que estem parlant, Dixebra són sinònim d'Astúries, com Mallacan ho són de l'Aragó i Obrint Pas dels Països Catalans. Música i compromís a parts iguals.

David Vázquez

cinema

En el Valle de Elah

Paul Haggis

2007

Guionista d'excel·lents films com *Million dollar baby*, *Cartas desde Iwo Jima* i director de l'oscaritzada *Crash*, Paul Haggis torna a la direcció amb aquesta denúncia sobre les conseqüències que pateixen els soldats després de la seva participació a la guerra d'Iraq. Un soldat nord-americà desapareix durant un cap de setmana de permís. A partir d'aquí la cerca d'aquest per part del seu pare, també exmilitar, anirà posant al descobert els horrors d'una guerra inútil, i al mateix temps un procés personal que farà canviar les convicccions d'aquest pare excel·lentment interpretat per un torturat Tommy Lee Jones. Al seu costat, compartint protagonisme, Charlize Theron, interpretant una detectiu amb gran sobrietat. Completa el trio de magnífics protagonistes Susan Sarandon, que amb breus aparicions (una impagable trucada telefònica) confirma la seva categoria de gran actriu. De visió obligada aquesta nova i dura reflexió sobre la guerra d'Iraq.

Lancelot

Fogons de temporada

El producte: les carxofes

Ei, gent! Es pot saber què feu escarxofats al sofà? Vinga, cap a la cuina a pelar carxofes, que estem en plena temporada! Que no en teniu ni idea de com preparar-les? Cap problema. Per començar, talleu-ne la tija i traieu-ne les fulles més dures per deixar només el cor, la part més tendra. Si tenen borrissol a l'interior, retireu-lo. Arribats a aquest punt, proveu de fer una bona truita de carxofes, tallades ben fines i fregides a foc suau, amb una mica de ceba. O proveu sinó de fer-les bullides, tallades a quarts i submergides en aigua salada, amb unes gotes de llimona i una cullerada de farina per tal que no enegreixin; un cop cuites, s'amaneixen amb una vinagreta de mostassa o simplement amb una picada d'all i julivert, i llestos. Per fer-les al forn o a la brasa, no cal ni pelar-les. Talleu-ne el tronc i colpegeu-les contra el marbre per tal que s'obrin. Amaniu-les generosament amb oli, salpebreu-les, i cap al forn una mitja hora. Ja veieu, no teniu excusa. Crues, fregides, bullides o farcides, acompanyant arrossos, pizzes, plats de peix i carn... de qualsevol manera resulten delicioses, fent gala del seu sabor amarg tan característic.

I no oblideu tampoc que menjar carxofes és sinònim de fer salut, perquè són diürètiques, antidiabètiques, depuradores del fetge i estimulants de la funció biliar. Atenció, però, perquè porten molta fibra i poden provocar flatulències...

La recepta

'Carpaccio' de carxofes

Peleu les carxofes, deixant només els cors. Talleu-los a làmines, el màxim de fines possibles. Deixeu-les macerar una estona amb suc de llimona, per tal que s'estovin i no perdin el color. Escorreu-les i col·loqueu-les en un plat; amaniu-les amb oli d'oliva, llimona, sal i pebre. Afegiu-hi uns encenalls de parmesà i una mica de julivert picat.

Marta Devesa

canço

L'ombra de la realitat

El mateix menjar que ens alimenta,
ens *envenena*, ens consumeix.

La mateixa informació que ens obre els ulls
és la que ens cegue.

La cara de la realitat,
cada realitat té la seva ombra.

El mateix aire que respirem
ens contamina.

La mateixa democràcia
ens fa participar per ser esclavitzats.

El Oso Yonki

racó històric

L'agregació

El 20 d'abril del 1897, per Reial decret de la reina Maria Cristina, signat pel ministre de Governació, eren agregats els antics municipis de Sants, de les Corts de Sarrià, de Sant Gervassi de Cassoles, de Gràcia, de Sant Andreu del Palomar i de Sant Martí de Provençals.

No era el primer cop que Sants, d'alguna forma, formava part de Barcelona. Ja a finals del segle XIV la parròquia de Santa Maria de Sants, així com el nucli colindant, sembla que estava sota el control de l'església del Pí. De fet, però, totes aquestes dades no estan confirmades del tot, i la història oral manté versions contradictòries. El mateix Consell de Cent, el govern de la gran ciutat, també mantenia un fort control sobre Sants, on hi tenia pastures. En qualsevol cas, llavors el cens no superava els 100 habitants. En el moment que Sants va aconseguir el títol de vila, a inicis del segle XVII, va assolir la seva independència municipal.

Fins al 5 de maig l'any 1893 el municipi es va mantenir independent de Barcelona, però sota una pressió constant de la gran ciutat. A partir d'aquesta data, amb una petició de 2.147 firmes favorables a l'agregació i 1.432 d'oposades, es va passar a formar part de Barcelona. De fet, aquesta agregació fou induïda pels industrials i terratinents del municipi que en aquell moment controlaven àmpliament el govern municipal. Aquest període va durar fins al 12 de juliol del 1884, moment en el qual Sants tornà a ser municipi independent, mercès a la forta pressió popular.

Però, com ja he dit al principi, Sants, com la major part de municipis del pla de Barcelona, fou integrat definitivament a la ciutat l'any 1897. A partir d'aquest moment Barcelona formà un districte amb les Corts i el barri d'Hostafrancs. L'Ajuntament de Barcelona va voler anul·lar el record dels antics pobles, abandonant les antigues cases consistorials (la de Sants era al carrer Badal) i construïnt un nou edifici per al govern del nou districte en un terreny fins llavors de frontera, al carrer de la Creu Coberta, a Hostafrancs.

Els grans terratinents aconseguiren així el seu objectiu. Agregant tots els antics municipis, com el de Sants, van obtenir un major poder polític i social. Simultàniament, el sòl del nou districte barceloní va servir a la Ciutat Comtal per instal·lar-hi totes aquelles coses que feien nosa al centre de la ciutat: fàbriques, cementiris, vies de comunicació...

Tanmateix, ni l'agregació a la gran ciutat ni la constant homogeneïtzació que s'ha anat produint durant més de 100 anys han aconseguit esborrar del tot en els seus habitants el sentiment de pertinença a quelcom diferent de Barcelona.

Agus Giralt

Antiga fita de separació entre Barcelona i Sants.

un tomb pel diccionari

Xovinisme

Nicolau Chauvin era un soldat francès, de Rochefort, que després de ser ferit 17 vegades a les campanyes de Napoleó, es va jubilar amb una pensió miserable. Sembla que tot i la seva situació econòmica i de salut (li faltaven tres dits) no parava de fer lloances de França i Napoleó. El fet es va recollir en cançons i en obres de teatre del temps, que el van fer famós. Des d'aleshores es diu *xovinista* tota persona que expressa una admiració de la pàtria excessiva i sense base.

Extret de *La Vanguardia*, *Magazine*, 31-5-1992. P. 64 i 65

Memòries gràfiques

'Etcétera'

Segons la seva propia definició es tracta d'una "publicació (...) iniciada en els anys 80 per diferents companys procedents de les lluites autònomes de finals del franquisme, amb la finalitat d'establir una correspondencia internacional sobre els fenòmens de la lluita de classes, les resistències a la dominació i participar en les discussions que aquestes comporten". Durant aquests 25 anys han publicat un total de 42 números, un bon grapat de llibres temàtics i no poques col·laboracions amb altres col·lectius, a un preu força popular. Podeu trobar el seu acurat índex temàtic o descarregar gratuïtament els darrers números a la seva adreça web *http://www.sindominio.net/etcetera/*. I des de fa molt poc tems, aquest col·lectiu és al barri, dins de l'Espai Obert.

EL RACÓ DEL CASAL

L'estat de dret o un estat sense drets

En els darrers anys, molts catalans i catalanes estem vist, estupefactes i sense reacció ciutadana i política, com dia a dia l'entramat juridicopolític i repressiu de l'Estat espanyol tanca diaris, empresona dirigents polítics, tortura directors de rotatius, engarjola activistes de la societat civil, il·legalitza organitzacions polítiques, obre diligències per expressar el dret de protesta i rebuig a la monarquia espanyola, etc. Mirem l'atles: el nostre país i l'Estat que ens colonitza no s'han mogut, estem a l'espera d'algun moviment de plaques tectòniques. Som a l'Europa occidental i estem inserits a la UE, l'oasi terraqüi dels drets democràtics i individuals, alguns dels quals conquerits amb suor, sang i llàgrimes els darrers segles. Diuen que Zimbawe i Ankara queden lluny, i els experts en geopolítica asseguren que no tenen connexió amb la Moncloa. Els llepaculs del règim, és a dir, els que practiquen la noble professió d'informar (altrament coneguts com a periodistes), així com tota la classe política, ens repeteixen i insisteixen que vivim en un "estado de derecho" on les garanties democràtiques, tant jurídiques com civils i polítiques no difereixen de les que gaudeixen els ciutadans de Gotteborg. Però què voleu que us diguem si això de la "transición" i la "joven democracia española" als anys vuitanta a molts catalans i catalanes ja ens sonava a presa de pèl, a reconversió borbònica del franquisme. Ja entrats en el segle XXI, després de 30 anys de democràcia parlamentària en queè els espanyols pretenen homologar-se als veïns del Nord i sovint donar-los lliçons, l'enganyifa comença a fer-se insuportable. Els que hagin perdut la dignitat i l'autoestima o encara els atenalli la síndrome d'Estocolm seguiran discutint i parlant sobre si es millor Rajoy o Zapatero o el que s'ha de votar el proper mes de març. Els altres senzillament poseu-vos al servei de la llibertat d'aquest poble i de la dels altres, si cal, però amb més convicció que ahir i menys que demà.

CASA L INDEPENDENTISTA DE SANTS

FSCat: un espai obert de participació, reflexió i acció

Seguint la convocatòria d'accions descentralitzades del Fòrum Social Mundial, a Catalunya s'ha realitzat el primer Fòrum Social Català (FSCat). Aquest, durant un cap de setmana ha aglutinat a gran part dels moviments socials Catalans. Més de 50 seminaris i tallers van omplir la seu central de la UB, a més d'una manifestació unitària que recorregué el centre de Barcelona.

JORDI CALVO RUFANGES

El cap de setmana del 25 al 27 de gener va tenir lloc a l'Edifici Històric de la Universitat de Barcelona el primer Fòrum Social Català. Més de 200 entitats aconseguiren arrossegar més de 5.000 persones al FSCat, a través de 90 activitats on es podia elegir entre seminaris, tallers, activitats culturals, audiovisuals, assemblees i una fira d'entitats. El Fòrum es va cloure amb una manifestació, que sota el lema "Que no especulin amb les nostres vides, rebel·lat, un altre món ja és possible", va aconseguir convocar prop de 5.000 persones pels carrers més cèntrics de Barcelona.

Punt de trobada

El FSCat ha estat veritablement, tal com es diu a la seva web, "un espai de trobada obert, divers, plural, no confessional, no governamental i no partitari". Gràcies al FSCat, milers d'activistes i persones vinculades d'alguna manera amb el canvi social, han gaudit d'un espai d'intercanvi d'experiències, de debat, de mobilització i d'articulació. El FSCat ha estat obert a totes les entitats, col·lectius i persones de la societat civil dels Països Catalans, amb l'excepció dels partits polítics i les organitzacions governamentals (militars o violentes). Entre altres raons, perquè els partits polítics ja tenen altres vies de participació política, els governs es troben en situació d'exercir el poder; i les organitzacions violentes i armades van en contra de la construcció d'un món en pau, ja que és sabut per tots que la violència l'única cosa que porta és més violència.

És a dir, el FSCat ha estat el primer espai d'expressió política dels moviments socials i les organitzacions de solidaritat catalanes. Podem dir que al Fòrum han estat representats la majoria dels sectors de la societat civil catalana, que han unit les seves veus amb l'objectiu de plantejar alternatives a la globalització capitalista neoliberal. Hi han participat organitzacions, assemblees, col·lectius, plataformes i tota mena de grups de l'àmbit de la solidaritat, drets humans, cooperació al desenvolupament, pau, antimilitarisme, contra la guerra, antiglobalització, ecologisme, sindicalisme, estudiants, alternatives polítiques, religioses, ateneus, centres autogestionats, dones, economia social, educació alternativa, gais i lesbianes, cooperatives, consum solidari, editorials i revistes alternatives, federacions, veïns, fòrums locals, comunicació alternativa, independentistes, defensa del territori, habitatge, suport a Palestina, i molts més, que han fet de la diversitat i pluralitat la força del FSCat; que han aconseguit que les nostres diferències sumin en lloc de restar, i que, en defintiva, han cridat tots alhora a l'oïda dels poderosos el lema del FSCat: "Un altre món ja és possible!". Estem segurs que aquest clam l'hauran escoltat amb més preocupació que mai els grans finacers, empresaris i polítics que es reuneixen a la ciutat suïssa de Davos, en el marc del Fòrum Econòmic Mundial, on planifiquen des de fa més de 30 anys un aprofundiment de la globalització neoliberal que ha portat el món a la situació de pobresa i violència més flagrant de la història de la Humanitat.

Convocatòria mundial

L'esperit del FSCat i del Fòrum Social Mundial no es va limitar a Barcelona, sinó que va arribar a molts altres llocs de Catalunya, el País Valencià i les Illes, de l'Estat espanyol i de la resta del món. De fet, es van celebrar fòrums socials o activitats similars demanant alternatives al capitalisme neoliberal a Santa Coloma de Farners, Castelldefels, Sabadell, Tarragona, València, la Vall d'Uixó, la Pobla de Vallbona, Elx, Alacant, Mutxamel, Mallorca, Madrid, Saragossa, diferents ciutats d'Andalusia, Canàries, Galícia i Euskadi. A més a més, la resposta a la globalització neoliberal es va escoltar amb 800 accions a més de 80 països del món. La qual cosa ha fet del Fòrum Social Mudial descentralitzat 2008 el més participatiu, obert i proper a les lluites locals de tota la seva història.

Manifestació final del FSCat. (H)

Xarxa descentralitzada

D'altra banda, el Fòrum Social Català ha treballat per aconseguir un altre dels seus objectius: avançar en l'articulació (de manera descentralitzada i en xarxa) d'entitats i moviments socials, mitjançant les assemblees de dones, de fòrums socials locals i de moviments socials. Cal destacar que des de l'assemblea de moviments socials es va fer una crida a donar suport a les jornades de lluita convocades internacionalment: el 8 de març, Dia de la Dona; el 15 de març, dia del No a la Guerra, i l'1 de maig, pels drets socials i laborals i contra la precarietat.

Tanmateix, el Fòrum no és només l'esdeveniment que ha tingut lloc els dies 25, 26 i 27 de gener de 2008, sinó que és un procés que va començar amb la primera assemblea del FSCat el 25 de juny de 2007 i que continuarà en el futur, amb les articulacions i l'aprenentatge que els activistes de tot el territori hem aconseguit gràcies al FSCat 2008.

'LA BURXA' I L'FSCAT

A més de l'assistència de molts dels membres de LA BURXA a les activitats programades dins del FSCat, aquest mitjà, junt amb la revista *Illacrua,* organitzà un taller sota el nom de "Taller de guerrilla de la comunicació". A l'acte, al qual assistiren unes 30 persones, es van donar les claus de com capgirar els missatges publicitaris per, d'una manera divertida, utilitzar-los en campanyes dels moviments socials.

AURO DECOR S.C.P.

- Sostres de Pladur, escaiola i alumini
- Motllures decoratives, enguixats
- Aïllaments tèrmics, acústics i ignífucs
- Mobles a mida de guix i pladur
- Reformes en general

C/Moianès, 48. 08014 Barcelona
Tel./fax 93 431 53 21
www.aurodecor.com
info@aurodecor.com

EL TEU DENTISTA DEL BARRI

Dr. Marçal Solanas i Esquerra
ODONTÒLEG Col. num. 2325

Carrer d'Olzinelles, 96, 1r.
08014 BARCELONA
Tel. 93. 332 04 19
e-mail: msolanasdentist@infomed.es

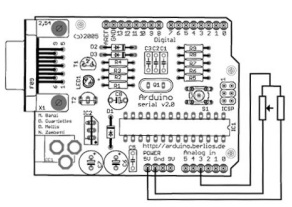

PROJECTES LISKAMM SL
disseny d'equips electrònics
Tel. 93 162 44 23

La 'Casa Palestina', del somni a la realitat

La comuninat palestina de Barcelona, formada pels emigrats dels anys setanta i pels seus fills i filles, disposa d'un nou local on enfortir els vincles entre si i on desenvolupar activitats per donar-se a conèixer a la resta de la societat, sense oblidar la lluita per l'alliberament de la seva terra d'origen.

DIMA ANABOUSSI DE SANTIAGO.
CATALANA DE PARE PALESTÍ.
MEMBRE DE LA JUNTA DIRECTIVA DE LA COMUNITAT PALESTINA DE CATALUNYA

Vetlla per Palestina durant el FSCat, a la plaça Universitat. BERNAT COSTA

La comunitat palestina de Catalunya, nascuda a mitjan anys vuitanta, va ser construïda per palestins nouvinguts a Catalunya al voltant dels anys seixanta i setanta, els quals venien majoritàriament a estudiar, formar-se i poder fer-se una camí a l'admirada Europa, i a la qual en gran part tenien la idea de tornar (encara que s'ha fet impossible per les lleis israelianes que els prohibeixen el retorn).

Catalunya va ser un país que els va acollir amb els braços oberts i es va convertir, d'alguna manera, en casa seva. És cert, però, que per a aquestes persones, homes i dones, res no pot ni podrà substituir Palestina, la seva terra, on varen viure la infància i l'adolescència, on es varen fer adults i on, per desgràcia, es van convertir en la tercera generació que seria testimoni d'una desgràcia.

Memoria històrica

La Comunitat Palestina de Catalunya pretén, doncs, per una banda, treballar en l'àmbit intern entre palestins de Catalunya per compartir un cultura i una tradició, i fer ressò de la memòria històrica recordant que va haver-hi un temps on un palestí se sentia lliure a la seva pròpia terra i podia anar des de un poblet de Gaza a Jerusalem sense que cap ocupant li prohibís i el fes sentir com un animal, anul·lant tots els seus drets com a persona. Per una altra banda, la Comunitat Palestina s'obre a la societat catalana buscant una participació més activa del catalans i les catalanes que volen aprofundir en Palestina i els seus habitants, així com en el món àrab en general.

Els fills d'aquells palestins que van arribar a Catalunya ara farà 40 anys continuem reforçant la tradició de la comunitat, potser amb un biaix més juvenil, per enriquir la societat catalana amb un seguit d'activitats.

La Casa Palestina és un somni fet realitat, on la comunitat palestina gaudeix d'un espai de 200 m² al barri de Gràcia. Per nosaltres ha suposat un abans i un després obtenir un espai propi on podem tenir total autonomia. El nou local va ser inaugurat el 29 de novembre amb la presentació de dos llibres.

Diversitat d'activitats

Des d'aleshores les activitats no han parat: conferències, presentacions de llibres, xerrades, festes, classes d'àrab, etc., a més de les que es tenen pensades pròximament: servei de bar, classes de català per a palestins nouvinguts, classes de dansa, contacontes, passis de vídeo i documentals... D'altra banda, es facilita a les persones interessades poder fer donatius a Palestina. També és un espai obert a d'altres organitzacions que treballen per la justícia i la pau, per a les seves reunions i actes, com es fa actualment amb la Xarxa d'Enllaç per Palestina i SodePau, ja que disposa d'una sala de reunions i la sala diàfana, de 150 m². També en poc temps, gaudirem d'una biblioteca i una sala d'ordinadors disponible per als socis i amics de la Casa Palestina.

La situació a Palestina

Vull recordar que malauradament les coses a Palestina no milloren després de la sonora conferència d'Annapolis. Més de 300 assentaments jueus han estat construïts a Cisjordània annexionant pràcticament el 100% de Jerusalem a l'Estat d'Israel.

El 20 de gener, el govern israelià va suspendre el subministrament de llum a la franja de Gaza, sent conscients d'allò que això suposa: la inhabilitació de la llum i de l'aigua als hospitals (impedint que es puguin portar a terme les intervencions), la falta d'higiene, la fam i, per tant, el trencament de tota infraestructura mínima que suporti l'amenaça de Israel.

L'assalt als drets humans per part d'Israel no ha cessat mai. Cal destacar que "assalta als drets humans", en el cas dels palestins, vol dir talls d'aigua i llum, confiscació de terres palestines per part dels colons, tocs de queda, ambulàncies que no arriben als hospitals, annexió de terres, *check points* o punts de control fins i tot dins de territori palestí, l'anomenat "mur de l'*apartheid*"... Per no parlar de la problemàtica amb els refugiats i la incomplerta llei del retorn.

Vull agrair enormement l'esforç i l'energia que han esmerçat moltes persones perquè aquest somni es fes realitat, començant pel president de la comunitat palestina, així com els membres de la junta, i també tots els joves de la comunitat i d'altres associacions que han invertit moltes hores en les reformes del local. Sense el seu esforç veritablement res hauria estat possible.

Esperem que la Casa Palestina ajudi, en aquest món ple d'injustícies, a enfortir emblemes tan bàsics com el respecte i la tolerància, i evidentment a aconseguir una situació de pau i justícia per als germans palestins que viuen en una terra dividida per l'odi i la tirania.

Per a més informació:
www.palestina.cat
comunitat.palestina@gmail.com
Casa Palestina:
C/ Leopoldo Alas 12, 08012 BCN

LA BORDETA, MON AMOUR

TMB i el judici de Can vies

COMISSIÓ VEÏNS DE LA BORDETA

El 23 de gener passat, la vigília del judici contra Can Vies, Transports Metropolitans de Barcelona (TMB), va treure un comunicat on deia: "És rotundament fals que hi hagi cap projecte per construir-hi pisos de luxe ni de cap altra mena. No hi ha, per tant, cap *operació especulativa* al darrere de la demanda". Es referia als terrenys de Jocs Florals, 40-42.

Bé. Per a coneixement general del veïnat, la Comissió de Veïns de la Bordeta manifesta públicament que ha estat present a reunions amb el Districte, amb l'extinent d'alcalde Xavier Casas i amb tècnics de Planejament i de Barcelona Regional, on se'ns han presentat plànols del PMU (projecte de modificació urbana) que afectava aquest espai, i manifestem que aquest projecte tenia previst construir un edifici de pisos de planta baixa més quatre, entre altres edificacions.

Mai, en trobades posteriors, s'ha manifestat cap canvi al respecte, i si tenim en compte que la postura dels veïns ha estat sempre contrària tant al desnonament del centre social com a aquest PMU, ens sorpendria molt un canvi posterior del planejament .

O ens amagen informació o TMB, igual que va fer a la vaga de conductors, menteix deliberadament. De tota manera, els agafem la paraula i ens oposarem frontalment a qualsevol intent d'edificar en aquest espai.

COMISSIÓ DE VEÏNS DE LA BORDETA

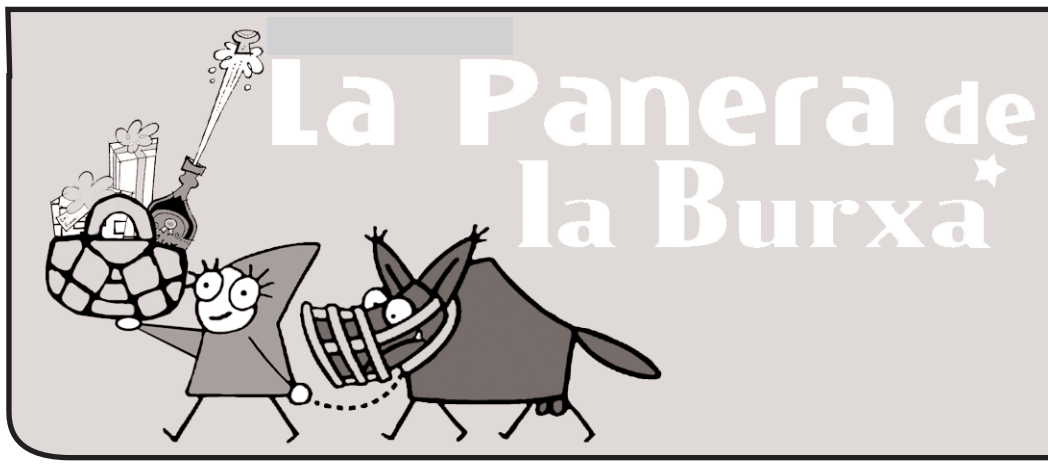

El **657** van ser el número que es podia haver endut la fabulosa panera de LA BURXA. Però a data de 20 de gener, darrer dia per recollir la panera, cap persona ho havia fet.
Per aquesta raó, des de LA BURXA volem tornar a rifar la panera. El dia escollit és el proper 2 de març, a la plaça de Sants, durant la sobretaula de la Calçotada organitzada pel Casal Independentista.

Presentació del vídeo del Cros Popular de Sants

AGUS ▪ **SANTS**

El passat 12 de gener el Club Camins Esportius de Sants va presentar el vídeo oficial del 29è Cros Popular de Sants al teatre de la parròquia dels Dolors. Amb l'assistència d'uns 200 participants, l'acte va aconseguir omplir la sala.

Els assistents, a banda de veure el vídeo del Cros, també van poder presenciar l'entrega de trofeus als guanyadors i guanyadores per categories. Tot plegat va finalitzar amb una rifa de productes per a la pràctica de l'atletisme i amb un piscolabis obert a tots aquells que es van presentar.

Els organitzadors del Cros van anunciar alguna de les novetats de la cursa de cara l'any vinent, moment en què s'arribarà a l'edició número 30. La més destacada d'aquestes novetats serà, amb tota seguretat, l'aparició de la plana web del Cros Popular de Sants, on els participants podran trobar fotografies i vídeos de la llarga història d'aquesta cursa, així com els anuncis oficials del Club. Mentrestant, podreu trobar el vídeo del Cros a la televisió per internet a *Tv.sants.org*.

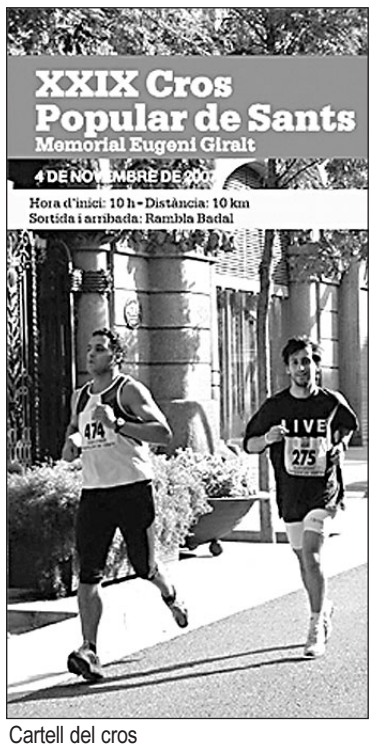

Cartell del cros

Un festival amb nom santsenc

REDACCIÓ ▪ **SANTS**

La 13a edició del BarnaSants, començada el 10 de gener, acabarà el 16 de març amb l'actuació de Miquel Pujadó.

Es tracta d'un festival dedicat a la cançó d'autor que va néixer a les Cotxeres de Sants. De mica en mica ha anat creixent fins a arribar a tenir un cartell, aquest any, d'una cinquantena de concerts, a més d'estar present a cada cop més barris i municipis catalans.

Tot i que continuen havent-hi algunes actuacions a les Cotxeres, enguany gairebé testimonials (amb una sola actuació al barri), hi ha 12 locals més al cartell: al Poblenou, al Barri Gòtic, a l'Hospitalet, a Molins de Rei i a Sant Cugat, per exemple. Aquest any hi ha l'afegitó ben cridaner de celebrar-se la cloenda a l'Havana.

Jornades culturals llibertàries de Sants

AGUS ▪ **SANTS**

Durant aquest mes de febrer tindrà lloc a Sants, per segona vegada, el Febrer Llibertari, unes jornades sobre cultura llibertària, organitzades per l'Ateneu Llibertari de Sants, el Col·lectiu Negres Tempestes i el Centre Social La Farga.

Les jornades consisteixen en diferents tipus d'activitats com ara xerrades, debats, cinefòrums, menjadors i tallers, i es porten a terme en diferents espais del barri: la biblioteca Vapor Vell, el Centre Social de Sants, el CSA Can Vies i el mateix CSO La Farga.

Durant aquestes es tracten diverses temàtiques, com ara la recuperació de la memòria històrica amb una conferència sobre el passat i el present de l'ateneisme a Sants i una excursió guiada que pretén donar a conèixer qui hi ha darrere dels noms d'alguns dels carrers del barri i quins eren els noms populars anteriors.

També es té l'objectiu d'organitzar debats per difondre lluites com la que es porta a terme contra l'experimentació amb animals i la visió anarquista de la lluita contra el masclisme i el patriarcat.

Els vespres dels diumenges són per al cinefòrum. Al CSA Can Vies es projectara, en el transcurs del mes, pel·lícules i documentals de temàtiques diferents.

A tot això se li afegeix un espai per a l'oci no consumista i participatiu, com el concert del divendres 8 de febrer, amb els cantautors Rumba Negr", Típico pero Cierto i Rimando la Rabia, i el dissabte 1 de març, una nit d'espectacles a l'Espai Obert complementat amb un sopar per concloure les jornades.

Podreu trobar tota la informació la web: http://febrerllibertari.sants.org

Logotip del Febrer Llibertari.

ACTIVITATS DEL FEBRER LLIBERTARI

Dissabte 9 de febrer
12.00 h: concentració per l'alliberament animal davant la seu de Novartis, C/ Marina, 206
14.30 h: menjador vegà al CSO La Farga
xerrada sobre alliberament animal, a l'Espai Obert

Diumenge 10 de febrer
18.30 h: documental *Anarquistes contra el mur*, al CSA Can Vies

Divendres 15 de febrer
19.00 h: xerrada-debat "Avui, capitalisme. Demà, cendres", a l'Espai Obert

Dissabte 16 de febrer
12.00 h: xerrada "Dinàmica antorepressiva", al CSO La Farga
14.30 h: menjador vegà al CSO La Farga
18.00 h: "Les manifestacions a debat", a l'Ateneu Llibertari de Sants

Diumenge 17 de febrer
18.30 h: debat sobre els llauners i les festes organitzades pels moviments socials, al CSA Can Vies

Divendres 22 de febrer
19.00 h: debat: "Què fem quan surten els presos?", al CSO La Farga

Dissabte 23 de febrer
12.00h: taller de cartes a preses, al CSO La Farga
14.30 h: menjador vegà al CSO La Farga
18.00 h: debat "Municipalisme llibertari", al CSA Can Vies

Diumenge 24 de febrer
18.30 h: documental *Nestor Mackno, un campesino de Ucrania*, al CSA Can Vies

Divendres 29 de febrer
19.00 h: debat-taller "Multes", al CSO La Farga

Dissabte 1 de març
12.00 h: debat sobre gènere, al CSO La Farga
14.30 h: menjador vegà al CSO La Farga
18.00 h: debat-xerrada sobre teoria *queer*, a l'Espai Obert
21.00 h: sopar de germanor de carmanyola + nit d'espectacles (micro obert), a l'Espai Obert

Diumenge 2 de març
18.30 h: pel·lícula *La Sal de la tierra*, al CSA Can Vies

una altra cultura del consum

COL·LECTIU GERMINAL

El viatge a ciutat

- Ja t'has fet gran, i també tu hauràs d'anar a ciutat a buscar fortuna com tantes altres de les teves germanes.

- Noo! No vull anar a ciutat, vull quedar-me al camp. No vull que canviï res, vull que segueixis venint-me a veure, que segueixis fent-me créixer i que et sentis orgullosa del que seré.

- Ja n'estic, bonica. Veient-te fas que em senti feliç del que faig. Però si no marxes acabaràs podrint-te, no estàs feta per quedar-te aquí. A ciutat hi ha gent que et valora, gent que entén el món com nosaltres, gent que recolza la nostra forma de ser. Gent a qui els sembla bé que siguis més petitona que les altres, gent que no jutja per l'aspecte exterior sinó pel que realment ets i portes dins. Gent que ha treballat força perquè hi puguis anar.

- Suposo que si és amb ells m'agradarà viatjar a ciutat. Tots d'acord!

- Sí. Ells, jo, tu. Ja fa temps que ens vàrem conèixer i hem mantingut la relació tots aquests anys. Vàrem fer un acord de mútua ajuda: ells són una cooperativa de consumidors, unes quantes persones agrupades per poder fer compres conjuntes directament a diferents productors. Jo, una agricultora de cítrics ecològics del Montsià; tu, una taronja. Ens hem posat d'acord perquè ells s'han organitzat per poder fer compres directes a productors i poder menjar ecològic a preus populars. Jo puc vendre a distribuïdors a preu molt baix (tot i sabent que ells vendran a preus elitistes) o a les cooperatives de consumidors a un preu que jo consideri just. D'entrada, la preferència està clara, però les cooperatives són petites, no n'hi ha gaires i tenen una demanda bastant reduïda. Estan autogestionades, són autònomes i no coordinen les seves compres. De manera que els costa arribar a la comanda mínima de taronges que necessito per anar fins a Barcelona, perdre tot el dia i pagar la gasolina que gasto. La ciutat és un impediment, tan petit com s'ha fet el món i tan car com surt dur-hi unes taronges. Els distribuïdors, en canvi, es queden tota la fruita que tinc, quan n'hi ha molta me la vénen a buscar i no m'haig de preocupar de vendre-la. Si només tingués en compte la comoditat i el guany econòmic preferiria les distribuïdores. Però m'agrada col·laborar amb els consumidors organitzats per canviar les formes de relació social i econòmica. Per buscar noves formes de relació més benèvoles. Perquè algunes taronges com tu tinguin la sort d'arribar a un lloc on seran tan justament valorades.

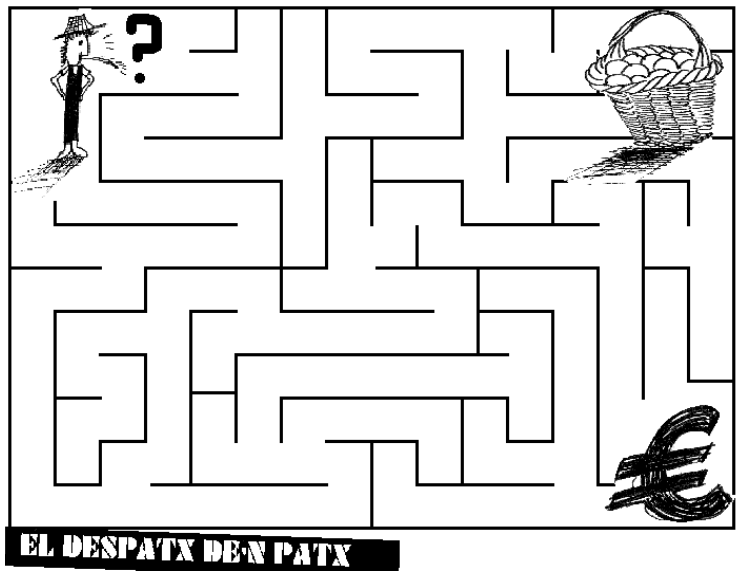

Què està passant als Països Catalans? *

* En aquest apartat volem apropar-nos a la realitat del nostre país, des de Salses a Guardarmar i des de Fraga a Maó. Des de LA BURXA volem contribuir a la coneixença del nostre passat immediat, de les problemàtiques actuals, tant socials com ecològiques i econòmiques, i dels moviments populars que ens fan avançar.

Torna la revolta de l'Ebre

[El típic caràcter fatalista dels ebrencs comença a canviar. Un cop aturat el transvasament, però, els problemes continuen i les lluites també. Recentment s'editava un manifest titulat 'L'Ebre diu prou!'. Aquí expliquen les seves raons.]

JOSEP SABATÉ I IBÁÑEZ ▪ **TORTOSA**

D'aquí a pocs mesos farà quatre anys que es va derogar el Pla hidrològic nacional (PHN) i amb ell una de les amenaces més importants contra les terres de l'Ebre. La lluita en defensa de l'Ebre ha estat indubtablement un punt d'inflexió en la història recent de les nostres comarques, i un element clau en la configuració de la nostra identitat col·lectiva. El moviment que es va organitzar al voltant de la Plataforma en Defensa de l'Ebre va servir per aglutinar i canalitzar el descontentament social que hi havia al territori, construint un moviment fort i ampli format per moltes persones que havien encapçalat les lluites antinuclears o contra el transvasament al Camp de Tarragona, però també una majoria social que no va dubtar en sumar-s'hi i sortir al carrer per defensar el futur del territori. A poc a poc, amb el creixement del moviment, manifestació rere manifestació, al mateix temps que s'aprenia a lluitar, moltes persones van entendre la importància de les lluites populars i, sobretot, que en la lluita es podien aturar projectes com el del PHN, i fins i tot construir alternatives. El PHN es va derogar d'una manera inesperada, per un PSOE feble que no havia previst guanyar les eleccions i amb el temor de tenir protestes al carrer més aviat del que podia assumir; la victòria només va ser parcial des d'un principi, i com era d'esperar el nou govern espanyol va anar configurant una versió edulcorada del PHN del PP, però no per això menys nociva.

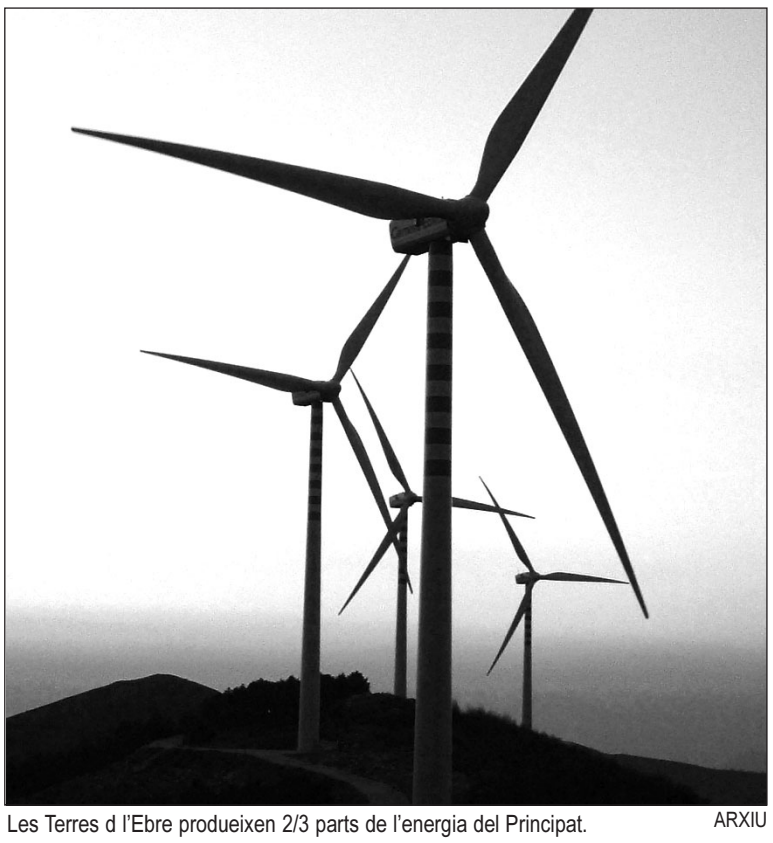

Les Terres d l'Ebre produeixen 2/3 parts de l'energia del Principat. ARXIU

El transvasament, a casa

La lluita per una nova cultura de l'aigua no s'acabava amb els transvasaments; allò que es denunciava com a principal motiu per fer el transvasament al País Valencià, Múrcia o Almeria ha arribat també a les terres de l'Ebre i desgraciadament, i per vergonya de molts, no hi ha hagut tota l'oposició que es voldria. I és que en comarques deprimides econòmicament com les nostres caldrà molta pedagogia per fer entendre que els camps de golf, les urbanitzacions i el turisme no són una alternativa de futur, ni a les terres de l'Ebre ni enlloc, i que darrere el futur enlluernador que prometen polítics i especuladors només hi ha destrucció del territori i precarietat laboral.

Greuge energètic

El model energètic també ha esquitxat les comarques del centre dels Països Catalans. L'any 1967 es va posar en funcionament la central nuclear de Vandellòs I, una de les responsables del creixement del moviment antinuclear al nostre país amb un accident greu l'octubre del 1989. Actualment està en procés de desmantellament però encara hi ha actives les d'Ascó (I i II) i Vandellòs II, que acumulen una gran quantitat d'incidències greus a causa del seu mal estat. A més, actualment s'està sondejant construir en aquestes terres el cementeri nuclear de l'Estat espanyol, cosa que ha fet renàixer el moviment antinuclear.

Un altra problemàtica contra la qual es lluita, malgrat la incomprensió d'alguns sectors ecologistes, és la massificació eòlica. A l'Ebre es produeix un 75% de l'energia eòlica del Principat, sobre el terreny això és tradueix en massificació d'aerogeneradors i destrucció de paratges de gran interès paisatgístic i ambiental. No es tracta, per tant, d'oposar-se a l'energia eòlica, sinó a un model d'implantació que no respon a una voluntat de produir energies netes sinó especulativa, fet que s'ha definit com a "ús brut d'una energia neta". Ja és hora de reivindicar un model energètic basat en una producció distribuïda de l'energia i amb alternatives reals si volem un territori equilibrat i un model energètic que no respongui a interessos capitalistes sinó socials. A les terres de l'Ebre --amb tres centrals nuclears, diverses hidroelèctriques i tèrmiques (Mequinensa, Faió, Vandellòs i Riba Roja) i diversos projectes eòlics (alguns davant la costa del Delta)-- és evident que no se segueixen els patrons d'un model territorial equilibrat i que no es pot acceptar produir més energia.

Les lluites del futur

Encara ens caldrà aturar projectes com el de la gasificadora d'Alcanar, els camps de golf i el model turístic que està aixafant tota la costa, el model energètic que ens estan imposant i vigilar de prop les contínues temptatives de fer transvasaments, ja que l'actual debat sobre la sequera sembla que, més que buscar solucions, serveixi per preparar-los el terreny...

Però també és hora de mirar el futur amb esperança. A les terres de l'Ebre hem après la lliçó, hem après a lluitar, a construir alternatives i també a guanyar petites victòries; fins i tot podríem dir que hem anat abandonant el nostre caràcter fatalista per donar pas a una nova identitat ebrenca, conscient de la seua força com a territori. Ara és el moment, per tant, de dir *prou*, de no conformar-se amb el model territorial que se'ns està imposant i treballar per construir una alternativa que a estes comarques encara és possible.

Josep Sabaté i Ibáñez és membre del Casal Popular Panxampla i de Maulets

DE L'OKUPACIÓ 'CÍVICA' I DE DISSENY...

Els falsos okupes d'*El cor de la ciutat* decideixen, il·lusament, dialogar amb qui calgui per mantenir Can Sarró...

Allibertats dos presos del 4F

El dimarts 15 de gener, tres dies després que quedés vist per a sentència el judici pels fets ocorreguts el 4 de febrer del 2006 al carrer Sant Pere Més Baix, l'Audiència Provincial va decretar la llibertat per a dos dels tres joves empresonats, acusats de deixar en coma un guàrdia urbà.

L'Àlex i en Juan, que han passat gairebé dos anys en presó preventiva, van sortir en llibertat després que el Tribunal els desvinculés de les lesions a l'agent. En Rodrigo, el tercer jove, continuarà pres fins al 31 de gener, quan ha de comparèixer davant l'Audiència.

Tot i que durant el judici es van reproduir les irregularitats de la instrucció, la majoria dels pèrits van descartar la versió oficial dels fets, que té com a única prova la declaració dels agents municipals.

Un important grup d'observadors i solidaris amb els joves, entre les que destaquen les Madres de la Plaza de Mayo i l'Observatori del Sistema Penal, es va concentrar, tant a l'interior com a l'exterior de l'Audiència per denunciar les nombroses contradiccions que envolten el cas i recordant les denúncies per tortures que els tres acusats havien interposat.

... A L'AUTOGESTIÓ GUERRERA I REAL

...mentre que el teixit social aglutinat al voltant de Can Vies sap que cal estar en peu de guerra perquè no ens prenguin el que és nostre.

EL LOKAL
associació cultural El Raval
llibres
contrainformació revistes
música
samarretes
pedaços...
horari:
matins, de dimarts a divendres de 10.30 a14h
tardes, de dilluns a dissabte de 17 a 21h
c/de la Cera 1bis 08001 Barcelona
Tel: 93 329 06 43 Fax: 93 329 08 58
ellokal@pangea.org

món verd
- DISTRIBUCIO PRODUCTES ECOLÒGICS I DE COMERÇ JUST
- COOPERATIVA AUTOGESTIONÀRIA
- ECONOMIA SOCIAL ALTERNATIVA
c/. Avila, 71-75 àtic
08005 Barcelona
Tel: 93.485.5596 Fax: 93.485.5609
monverd@retemail.es

FOTO: JORDINA SÁNCHEZ AMAT

Anna Prieto Fàbregues

Artesana

"Haver viscut la reconstrucció del barri després del franquisme dóna cultureta de barri, de voler fer coses per ell"

Per iniciativa de l'Associació d'Artesans de Sants podem gaudir d'una mostra del que fan els i les artesanes del barri a casa, tot i que no sempre poden fer front a les despeses que suposa ser firandà. Aquest any hem vist la fira d'Artesans de Sants les setmanes abans de Nadal en comptes de l'habitual setmana prèvia a Reis: pel mateix preu podien estar-hi més dies, i per poder pagar llum, via pública i lloguer de parades han renunciat a les dates durant les quals des de fa quatre anys feien la fira. L'Anna, que fa bolsos i articles per a la llar, és una de les persones que han fet possible aquesta fira al barri.

JORDINA SÁNCHEZ AMAT ▪ **SANTS**

Com va néixer l'associació d'artesans?

Vam fundar-la fa uns quatre anys amb un company artesà. Ens coneixíem de tota la vida del barri, i un dia ens vam adonar que fèiem fires a molts llocs de Catalunya, però que no en fèiem cap a Sants. Vam començar amb la fira de Nadal, i la idea era anar fent més coses. A l'hora de començar vam veure que necessitàvem ser una associació per poder demanar permisos a l'Ajuntament, i fer coses amb altres entitats. Com a associació que som tenen l'obligació de rebre't i d'escoltar-te. La veritat és que de seguida ens van dir que els semblava bé la proposta, però havíem de seguir les seves condicions.

A més, tots dos hem viscut molt el tema de la reconstrucció del barri després del franquisme. Vam viure molt la lluita del barri, dels nostres pares, l'associacionisme, per tenir escoles, parcs, biblioteques. Ens vam empassar totes les manifestacions i totes les històries que hi havia, vam anar a l'escola Guinbó, a la Barrufet… Això et dóna cultureta de barri, de voler fer coses per ell. Perquè nosaltres sempre ho muntem perquè ens agrada que el nostre barri tingui més vida. L'objectiu és, a part de vendre, oferir alguna cosa al barri, activitats per a nens i nenes, per exemple.

Com valoreu aquest quatre anys?

Molt bé, tot i que tot just acabem de començar. S'hi ha afegit molta gent, van apareixent artesans del barri. N'hi ha uns cinc que han anat venint a totes les fires, i es van afegint uns o altres depenent de la fira. Tanmateix, no és com a Gràcia que tenen des de fa molt temps la fira de Reis. Sí que va sortint gent, però de mica en mica. Som petitons encara.

Com funciona l'associació?

A cada fira proposem de participar-hi als diferents artesans que han col·laborat amb nosaltres, i també a gent nova, i sobretot del barri. El que cal és que compleixin una condició bàsica, que és que portin un producte artesà, és a dir que el facin ells amb les mans a partir d'una matèria primera… El mot *artesania* és perillós. Tu dius artesania i la gent ho confon una mica amb *mercadillo*. Procurem parlar de fira o mercat d'artesans, perquè l'artesania pot venir de l'Índia, i ser molt maca, però no té cabuda a una fira d'artesans, perquè el producte el presenta aquell que l'ha fet. A més a més, mirem de no repetir el producte, per evitar fer-nos competència. Cal vigilar-ho, perquè ens hi juguem molt.

A part de la fira de Nadal, creada per vosaltres, quines més hi ha al barri?

La de Festa Major, que com és una època en què ens costa molt organitzar-ho, perquè és de molta feina, la preparem amb els Castellers de Sants. En el cas de la festa del comerç del carrer de Sants, van ser els comerciants qui es van posar en contacte amb nosaltres, la qual cosa està molt bé, perquè semblaria que per la possible competència no hauria de ser així, però no va ser el cas.

Quina rebuda teniu al barri?

El que hem notat és que la gent ja ens havia vist en més ocasions, i llavors ja té més confiança, sap que et tornarà a veure, si tenen algun problema saben a qui han de reclamar. En saber que som del barri els dóna més confiança. I sí que hi ha qui ens diu: "És molt car...". Ja, però és que ens porta una feina. A mi m'han arribat a dir que "en Ikea es más barato". Però tu pensa: a la persona que ho fa, què li deuen pagar, llavors? Perquè jo sé el que costa l'estona que tardes en fer cada cosa.

Evidentment tots ho anem a comprar tot a tot arreu, però hem de ser conscients. Quan vaig a un Bershka i una samarreta que valia 15 euros te l'acabaven venent a 2,5, significa que la persona que ho ha cusit ha cobrat una merda, i que hi ha uns intermediaris que s'han fotut les botes, perquè ells no hi perden.

Tot i això, hi ha molt poca gent que no ho entengui. D'això en parlem molt entre els artesans, és un tema recurrent: "A mi un dia em van dir...". Però és millor deixar-los córrer; són una minoria. Perquè la gent que va a una fira d'artesans ja sap el que va a veure.

Com vas decidir dedicar-te a això?

Vaig estudiar disseny gràfic, i vaig tenir la sort de trobar una feina, just abans de les Olimpíades, època en què l'àmbit del disseny estava a l'alça. Els dos primers anys la feina tenia més relació amb l'artesania, era tot molt creatiu, les coses no es feien per ordinador, eren més manuals. Després, vaig passar a una segona fase, més relacionada amb vendre el producte, i em va deixar d'interessar, em faltava la part manual. El disseny és creatiu, però estàs treballant per a algú altre. En canvi, dedicant-te a l'artesania, estàs fent una coseta que farà servir la persona que te la compra, és més directe.

Vaig estar un temps vagarejant, no sabia què fer, i llavors, amb la que ara és la meva sòcia, vam dir: "Fem alguna cosa", i vam començar a vendre a alguna botiga, a anar a algunes fires. I quan comences, ja no pares.

CARTELLS POLITICOSOCIALS

Cartells contra desallotjaments

ACTIVITATS

Dissabte 2 de febrer
Carnestoltes
21 h: Carnestoltes solidari amb l'educació llibertària, Espai Obert
22 h: concert de Pirat's Sound Sistema i Rumba de 9, Casal de Joves de les Corts (c. Masferrer, 33)

Cicle de cinema
21.30 h: sala d'estudi de la biblioteca Vapor Vell
Divendres 1 de febrer
Regreso al futuro
Divendres 8 de febrer
Willow
Divendres 15 de febrer
Dentro del laberinto
Divendres 22 de febrer
Gremlins
Divendres 29 de febrer
Cazafantasmas

Dijous 7 de febrer
Presentació del nou disc de Ràbia Positiva
19.30 h: presentació del disc i passi del documental *Sentiment, compromís i acció*, biblioteca Vapor Vell.

Dissabte 9 de febrer
Manifestació de suport a la lluita dels autobuseros
18 h: plaça Universitat

Dissabte 23 de febrer
Festival antifeixista
20 h: concert de Non Servium, Tsunmai 08033 i Atrako a mano armada, Cotxeres de Sants
Sopar solidari amb les multades de La Torreta
21 h: Centre Social de Sants

De l'1 al 29 de febrer
Exposició "5 anys de la CAJEI i 3 anys de l'AJS"
Terra d'Escudella

Diumenge 2 de març
Calçotada del Casal Independentista de Sants
14 h: plaça de Sants

[Can Vies Jocs Florals, 42] [Centre Social de Sants Olzinelles, 30] [Casal Independentista Premià, 31] [Espai Obert Violant d'Hongria, 71] [La Ciutat Invisible Riego, 35]
[Terra d'escudella Premià, 20] [Teteria Malea Riego, 16] [Pim Pam Films Valladolid, 25] [Castellers de Sants Vallespir, 28 www.borinots.org] [Diables de Sants www.diablesdesants. org]
[Ateneu Llibertari Maria Victòria, 10] [Entropiactiva Socors, 7][Sala Bahia Olzinelles, 27] [Germinal Rossend Arús, 47] [Creación Positiva Sants, 2 , 1r 1a]